

KRASZNAHORKAI LÁSZLÓ

Tandori...

Tandori a huszadik század klasszikus modernitásának költője, és ő a múlt.

Tandori a klasszikus modern szellemét interpretáló költő, aki – a vele átellenes Oravecz mellett – lezárja a modern magyar poézis dicsőséges korszakát, mely vele be is fejeződik.

Egy kegyetlen korszakba lépünk majd nélküle. Olyan lesz a költészetünk, amilyen.

Mert ez a Tandori utáni költészet örült, gyöngéd, arcátlan, elmélyült, de bizonytalan, tébláboló, bolyongó, vagyis összességében a békében szenvedés társasága Mar- no Jánostól és Borbély Szilárdtól Gyórfy Ákoson át Tolvaj Zoltánig. És ez a Tandori-énál fiatalabb költészet nem folytatása a modern múlt költészeti hagyományának, hanem üreg a sziklában, ahol egy ideig meg lehet bújni – átmeneti menekültszállása irodalmunknak, amelynek prózai és kritikai rétege fájdalmasan sírnivaló állapotban van. S mert a költők lényegük szerint ingyen dolgoznak, ez a szállás tényleg menedéke marad a költőietlen élet hervasztó törvényei által fogvatartott irodalmunknak. A költők mindig szabadok, mert megfizethetetlenek. Megfizethetetlenek.

És ez köti össze őket a 80 éves Tandorival. Tandori folyton szétszórta kincseit, de kincsestára sosem ürült ki, a pazarlásig eladta mindenét, hogy aztán visszamenjen az üres kincseskamrába, és magától értetődőnek tekintse, hogy az újra tele van. Mesebeli lény.

Tandori szeretetreméltó alakja, játékosága, területen kívüli kalandozásai, páratlan alkalmazkodóképessége a nem-emberi létben, pályatársaival kezdeményezett s fenn- tartott kedves barátságai az ő páncélzata, védőszín, amely mögött a legendával fedett legenda szivárványos Tandorija él.

És az a Tandori ismeretlen. És kimeríthetetlen. Nyolcvanadik születésnapja alkal- mából azt kívánom neki, hogy mindig találja meg a helyes arányt a gyomorsav he- lyes szintjének meghatározásában – ahogy eddig.

Isten éltesse sokáig.